

ram quidem obtigisse, vel egrè concedunt: Sed illam creatis ac finitis donis definire non reformidant,

36. Reclamant adversa fronte S. Scripturarum oracula, & Christus ipse Domini istius atq; exaltationis plenariam usurpationem subiturus, disertè petit à Patre glorificari eâ gloriâ, quam habuerit apud ipsum, priusquam hic Mundus esset Ioh. 17, 5. Quam sanè gloriam finitam & creatam appellare, non nisi sacrilegè impius ausus fuerit.

37. Eadem scriptura CHRISTO, omnem potestatem in cælo & in terrâ datam, ac dominium concessum in omne, quicquid tùm in hoc, tùm in futuro seculo nominari potest, clarè contestatur. Matth. 28, 18. Eph, 1, 21.

38. Quæ sanè omnia an finita aut creata sine potestatis, an verò ipsius divinitatis propria, ac proinde infinita, eterna ac increata dona, quivis sanus facile intelligit.

39. Ceterùm quemadmodum Confessio nostra certos quosdam παθολογίας & ἐκένωσεως sive exinanitionis actus in specie definiit: ita ὑπερυψώσεως etiam sive exaltationis huius partes certas eadem persequitur. Quas singulas seorsim & breviter considerare expedit.

I. DES.